

Po drugie, wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, iż ten nie doszedł do wniosku, że kwestionowany przed nim akt dotyczył ich „bezpośrednio i indywidualnie” w rozumieniu art. 263 TFUE. Sąd błędnie nie zbadał podniesionych przez Komisję zarzutów niedopuszczalności, nie badając przy tym kwestii braku indywidualnego oddziaływania kwestionowanego przed nim aktu na wnoszące odwołanie. Ich zdaniem w niniejszym przypadku nie ma żadnych wątpliwości co do występowania indywidualnego oddziaływania w rozumieniu orzecznictwa Sądu.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 listopada 2013 r. w sprawie T-245/12 Gamesa Eólica, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)(OHIM), wniesione w dniu 23 stycznia 2014 r. przez Enercon GmbH

(Sprawa C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enercon GmbH (przedstawiciel: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gamesa Eólica, SL

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 12 listopada 2013 r. w sprawie T-245/12;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, iż zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony na następujących podstawach:

1. Ze względu na fakt, iż wnoszący odwołanie nie wniósł odpowiedzi na skargę w postępowaniu przed Sędem, Sąd nie włączył wnoszącego odwołanie do postępowania i nie doręczył mu odpisu wyroku. Sąd działał zatem z naruszeniem regulaminu postępowania i naruszył prawa własności wnoszącego odwołanie pozbawiając go zgodnego z prawem postępowania sądowego.
2. Sąd błędnie założył, iż sporny znak towarowy jest „kolorowym znakiem towarowym per se” i nie powinien być odnieść się do tej kategorii, jako jedynej podstawy przy dokonywaniu oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-37/14)

(2014/C 102/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od jej beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną z prawem i wspólnym rynkiem w art. 1 decyzji Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję⁽¹⁾ oraz nie informując Komisji w wyznaczonym terminie o środkach przyjętych w celu dostosowania się do tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE oraz art. 2, 3 i 4 tej decyzji;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyznaczony w ww. decyzji termin na odzyskanie uznanej za bezprawną pomocy państwa upłynął, a pomoc ta nie została w całości odzyskana.

Zaś w momencie wniesienia niniejszej skargi pozwana nie przyjęła wszystkich środków niezbędnych do odzyskania pomocy od będących jej beneficjentami przedsiębiorstw, ani też nie przekazała Komisji wszystkich zażądanych przez tą instytucję informacji.

(¹) Dz.U. L 127, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 stycznia 2014 r. – Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) i in.

(Sprawa C-39/14)

(2014/C 102/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Interwenienci: Thomas Erbs, Ursula Erbs

Urząd udzielający zezwolenia: Landkreis Jerichower Land.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 107 ust. 1 TFUE stoi na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, takiemu jak § 9 ust. 1 pkt 3 Grundstücksverkehrsgesetz (ustawy o obrocie nieruchomościami gruntowymi), które w celu polepszenia struktury rolnej zakazuje podmiotom zależnym od państwa, takim jak BVVG, sprzedaży gruntu rolnego wystawionego na sprzedaż w ramach publicznego przetargu na rzecz oferenta proponującego najwyższą cenę, jeśli oferta ta pozostaje znacząco nieproporcjonalna wobec wartości nieruchomości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 27 stycznia 2014 r. – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon przeciwko Utopia SARL działająca pod nazwą handlową Marshall Bioresources

(Sprawa C-40/14)

(2014/C 102/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Strona pozwana: Utopia SARL działająca pod nazwą handlową Marshall Bioresources